

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

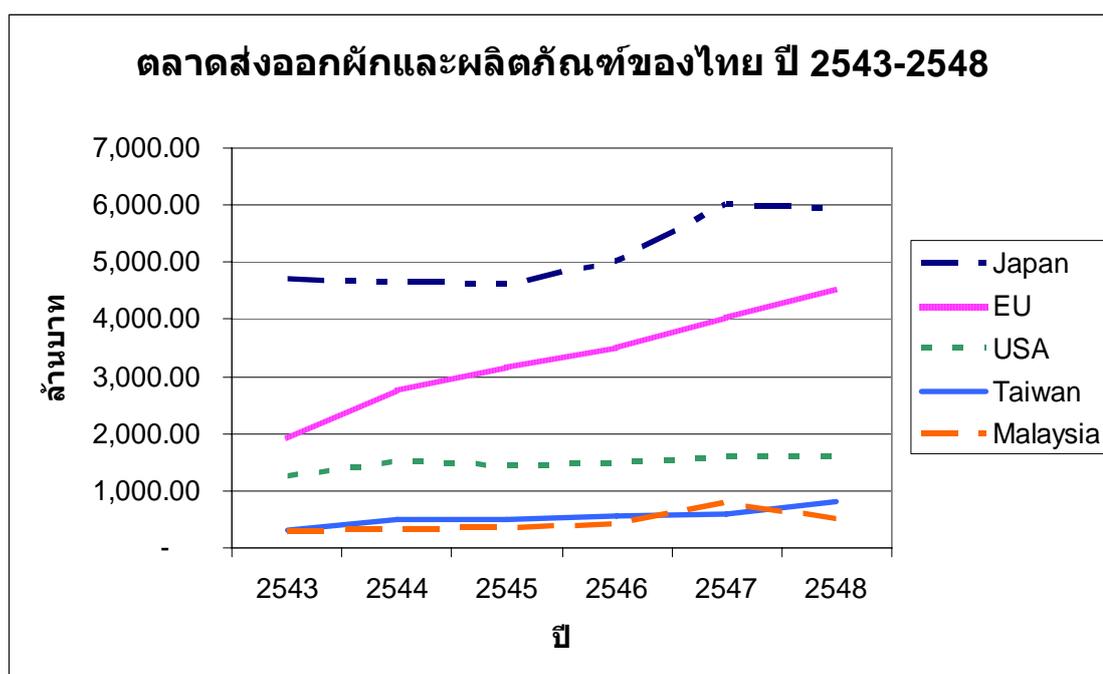
การส่งออกผักและผลไม้ของไทย ในช่วงระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544–2548 มีมูลค่าที่เพิ่มสูงขึ้นมาโดยตลอด เฉพาะปี พ.ศ. 2548 ไทยส่งออกผักและผลไม้ มูลค่ารวมทั้งสิ้น 69,388.12 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2547 ถึง 5,245.86 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.18 (ตารางที่ 1) สาเหตุสำคัญเนื่องมาจาก ผู้บริโภคในหลายประเทศให้ความสำคัญกับสุขภาพและหันมาบริโภคผักสดกันมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันภาครัฐและภาคเอกชนต่างก็เร่งประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรของไทยกันมาก ส่งผลให้ไทยขยายตลาดส่งออกผักสดและผลิตภัณฑ์ผักแปรรูปได้ทั้งตลาดหลักและตลาดใหม่ ตลาดส่งออกผักสดและผลิตภัณฑ์ผักแปรรูปที่สำคัญของไทยจะอยู่ในแถบสหภาพยุโรปและประเทศในแถบเอเชีย โดยมีประเทศญี่ปุ่น เป็นประเทศผู้นำเข้าหลัก (ภาพที่ 1) ส่วนประเทศคู่แข่งสำคัญ ๆ จะอยู่ในแถบแอฟริกา สำหรับคู่แข่งในแถบเอเชีย ประกอบด้วย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และจีน ประเทศเหล่านี้มีต้นทุนค่าจ้างแรงงานที่ถูก สินค้าที่ผลิตได้จึงมีราคาถูกกว่าสินค้าจากประเทศไทย แต่อย่างไรก็ตามถ้าเปรียบเทียบในด้านคุณภาพแล้ว สินค้าจากประเทศไทยยังมีคุณภาพมากกว่าสินค้าจากประเทศคู่แข่ง ทั้งนี้เพราะประเทศไทยมีความได้เปรียบในด้านสภาพภูมิอากาศของการเพาะปลูกพืชผัก ทำให้ผลผลิตที่ได้มีคุณภาพดีและสามารถเพาะปลูกได้ตลอดทั้งปี ไทยจึงมีผลผลิตรองรับความต้องการของตลาดต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ ประเทศไทยยังมีโอกาสในการส่งออกผักสดและผลิตภัณฑ์ผักแปรรูปอีกมาก ไม่ว่าจะเป็น หน่อไม้ฝรั่ง ข้าวโพดอ่อน กระเจี๊ยบแช่แข็ง พริก หัวหอมเล็ก ถั่วปินแช่แข็ง แดงร้านหรือแดงกวา ผักต่าง ๆ ผสมกันแช่แข็ง (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2544) และแนวโน้มการส่งออกสินค้าผักผลไม้สดแช่เย็น แช่แข็ง และแห้ง ในปี 2549 คาดว่าจะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อน โดยเฉพาะในตลาดใหม่ ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และอินเดีย เป็นต้น ทั้งนี้เป็นผลจากการเปิดเขตการค้าเสรีกับประเทศดังกล่าว

โดยภาพรวมแล้ว การส่งออกผักสดและผลิตภัณฑ์ผักแปรรูปของไทยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากความต้องการบริโภคพืชผักของตลาดต่างประเทศยังคงเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ขณะที่พืชผักของไทยมีคุณภาพเป็นที่รู้จักและยอมรับของผู้บริโภคในตลาดต่างประเทศกันมากขึ้น

ตารางที่ 1 การส่งออกผัก ผลไม้ที่สำคัญของไทย ปี 2544–2548

ปี	ผัก		ผลไม้		รวม	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2544	352,955.89	11,780.03	1,242,319.10	34,584.78	1,595,274.99	46,364.81
2545	385,646.33	13,006.56	1,338,122.77	39,782.17	1,723,769.10	52,788.73
2546	463,790.07	15,409.39	1,608,691.30	42,489.54	2,072,481.37	57,898.93
2547	450,619.06	16,287.34	1,692,529.17	47,854.92	2,143,148.23	64,142.26
2548	497,116.38	17,941.53	1,869,471.31	51,446.59	2,366,587.69	69,388.12
รวม	2,150,127.73	74,424.85	7,751,133.65	216,158.00	9,901,261.38	290,582.85

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศ สถาบันอาหาร (2549ก)

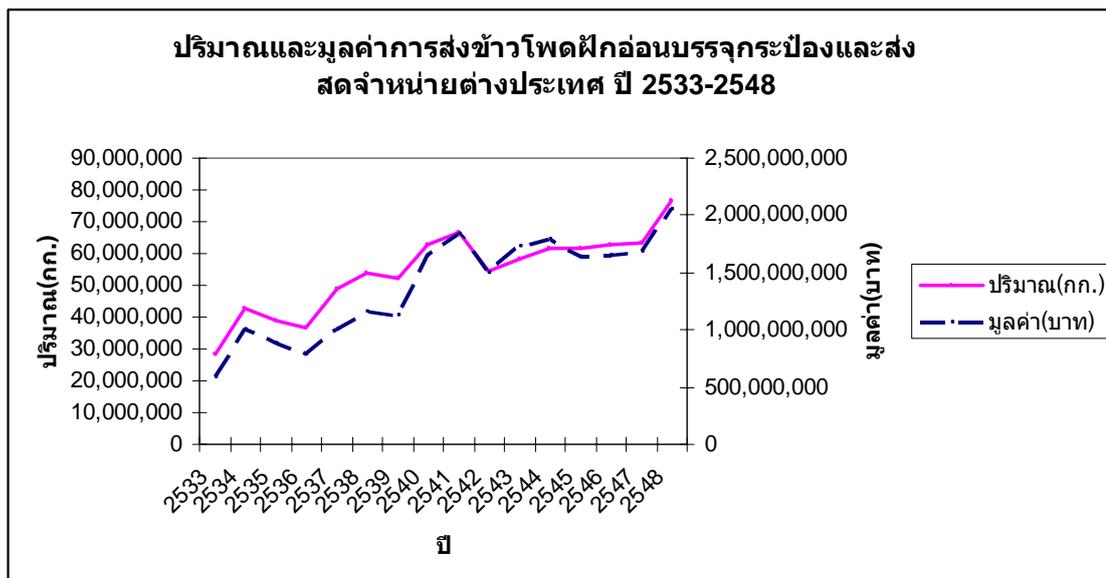

ภาพที่ 1 ตลาดส่งออกผักและผลิตภัณฑ์ของไทย ปี 2543–2548

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศ สถาบันอาหาร (2549ข)

ในบรรดาผักสดและผลิตภัณฑ์ผักแปรรูป ข้าวโพดฝักอ่อนนับเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและการส่งออกอย่างหนึ่งของประเทศไทย โดยการส่งออกข้าวโพดฝักอ่อนนำรายได้เข้าสู่ประเทศปีละหลายพันล้านบาท และมีแนวโน้มการส่งออกที่เพิ่มสูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากปริมาณ

และมูลค่าการส่งข้าวโพดฝักอ่อนบรรจุกระป๋องและส่งสดจำหน่ายต่างประเทศ ปี พ.ศ. 2533 ถึงปี พ.ศ. 2548 (ภาพที่ 2) เฉพาะในปี 2548 ประเทศไทยมีปริมาณการส่งออกในรูปฝักสดแช่แข็ง คิดเป็นมูลค่า 370.40 ล้านบาท และเป็นข้าวโพดฝักอ่อนบรรจุกระป๋อง คิดเป็นมูลค่า 2,053.00 ล้านบาท รวมทั้งสิ้นมูลค่า 2,423.40 ล้านบาท โดยมีประเทศคู่ค้าที่สำคัญ คือ สหรัฐอเมริกา ยุโรป ออสเตรเลีย และญี่ปุ่น (ตารางที่ 2 และ 3)

ภาพที่ 2 ปริมาณและมูลค่าการส่งข้าวโพดฝักอ่อนบรรจุกระป๋องและส่งสดจำหน่ายต่างประเทศ ปี พ.ศ. 2533 ถึงปี พ.ศ. 2548
ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2549ก)

ตารางที่ 2 ตลาดส่งออกข้าวโพดฝักอ่อนของไทย ปี 2546-2548

รายการ	มูลค่า: ล้านบาท			อัตราการขยายตัว: ร้อยละ		
	2546	2547	2548	2546	2547	2548
1. สหราชอาณาจักร	89.90	125.00	175.30	10.99	39.04	40.24
2. ญี่ปุ่น	22.50	43.30	42.90	-47.06	92.44	-0.92
3. ออสเตรเลีย	20.80	14.60	48.00	0.97	-29.81	228.77
4. สหรัฐอเมริกา	0.20	4.10	18.20	-77.78	1,950.00	343.90
5. เนเธอร์แลนด์	9.30	15.80	23.40	75.47	69.89	48.10
6. ใต้หวัน	5.00	9.80	9.10	212.50	96.00	-7.14
7. นอร์เวย์	4.70	4.80	6.90	113.64	2.13	43.75
8. เบลเยียม	0.00	0.90	16.00	-100.00	-	1,677.78
9. เดนมาร์ก	10.10	12.00	9.50	71.19	18.81	-20.83
10. จีน	-	1.10	1.10	-	-	0.00
รวม 10 รายการ	162.60	231.50	350.30	1.50	42.37	51.32
อื่น ๆ	35.20	13.00	20.10	162.69	-63.07	54.62
มูลค่ารวม	197.80	244.50	370.40	13.94	23.61	51.49

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ (2549)

ตารางที่ 3 ตลาดส่งออกข้าวโพดฝักอ่อนกระป๋องของไทย ปี 2546–2548

รายการ	มูลค่า: ล้านบาท			อัตราการขยายตัว: ร้อยละ		
	2546	2547	2548	2546	2547	2548
1. สหรัฐอเมริกา	493.50	454.50	553.60	1.63	-7.90	21.80
2. รัสเซีย	15.50	3.10	102.60	32.48	-80.00	3,209.68
3. ญี่ปุ่น	146.50	167.40	158.60	-14.33	14.27	-5.26
4. แคนาดา	80.20	81.70	110.00	5.67	1.87	34.64
5. เยอรมนี	99.40	99.40	104.90	-12.42	0.00	5.53
6. ออสเตรเลีย	113.60	85.50	77.40	22.15	-24.74	-9.47
7. ฟิลิปปินส์	34.80	53.70	43.70	-2.25	54.31	-18.62
8. สวีเดน	43.50	35.60	51.60	-8.61	-18.16	44.94
9. เนเธอร์แลนด์	147.10	155.30	119.60	-12.39	5.57	-22.99
10. สหราชอาณาจักร	52.40	82.00	69.80	-15.35	56.49	-14.88
รวม 10 รายการ	1,226.50	1,218.30	1,391.90	-2.94	-0.67	14.25
อื่น ๆ	419.30	447.00	661.10	10.46	6.61	47.90
มูลค่ารวม	1,645.80	1,665.30	2,053.00	0.16	1.18	23.28

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ (2549)

เนื่องจากตลาดต่างประเทศมีมาตรการเข้มงวดในการนำเข้าสินค้าเกษตรประเภทผักและผลไม้ โดยมีการใช้มาตรการสุขาภิบาลอนามัยสินค้าที่เข้มงวดเกี่ยวกับการใช้สารเคมีกำจัดแมลงสำหรับสินค้าผักผลไม้ และสินค้าเกษตรอื่น ๆ อีกทั้งพฤติกรรมของผู้บริโภคในประเทศในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญในด้านสุขาภิบาลอนามัยมากยิ่งขึ้น กรมส่งเสริมการเกษตรก็ได้มีโครงการส่งเสริมการเกษตรที่ได้รับรางวัลส่งเสริมให้มีการปลูกผักปลอดสารพิษทั่วทั้งประเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ สำหรับการส่งเสริมการตลาดของผักปลอดสารพิษซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนการดำเนินงานโครงการพัฒนาและส่งเสริมการปลูกผักและผลไม้อนามัยปลอดจากสารพิษนั้น กรมส่งเสริมการเกษตรได้มีการประสานงานกับภาคเอกชนและเกษตรกรผู้ผลิตผักปลอดสารพิษ เพื่อให้มีการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง (Contract Farming) โดยมีข้อตกลงซื้อขายผลผลิตล่วงหน้าระหว่างเกษตรกรผู้ผลิตกับผู้รับซื้อผลผลิต หรือบริษัทผู้รับซื้อ ในการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง (Contract Farming) นั้นเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจในการลดความเสี่ยงของราคาสินค้าเกษตรซึ่งมีความผันผวนตามสภาวะของตลาด อันจะมีผลต่อรายได้ของเกษตรกร เนื่องจากเกษตรกรผู้ผลิตผักปลอดภัยจากสารพิษจะได้รับราคาที่คงที่หรือสามารถขายผลผลิตผักปลอดภัยจากสารพิษในราคาที่กำหนดไว้แน่นอนตามข้อตกลงของสัญญาซื้อขายที่ได้มีการตกลงกันไว้กับบริษัทผู้รับซื้อ ซึ่งในการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลงนั้นเป็นการทำด้วยความสมัครใจของทั้งฝ่ายผู้รับซื้อผลผลิตและเกษตรกรผู้ผลิต และมีส่วนราชการหรือสถาบันการเงินเป็นผู้ประสานงาน โดยที่ผู้ทำสัญญาซื้อขายแต่ละฝ่ายต้องได้รับประโยชน์ คือ มีกำไรพอสมควร (กองส่งเสริมพืชสวน, 2537)

ในปัจจุบันการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง (Contract Farming) เข้ามามีบทบาทอย่างมากกับการเกษตรของประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเกษตรกรผู้ผลิตข้าวโพดฝักอ่อน และจากการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง (Contract Farming) จะทำให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการขายผลผลิต เนื่องจากมีการกำหนดราคารับซื้อที่แน่นอน จึงจะส่งผลให้เกษตรกรผู้ผลิตได้รับรายได้ที่แน่นอนมากขึ้นและเป็นการช่วยแก้ปัญหาความยากจนให้เกษตรกร เมื่อมองทางด้านบริษัทผู้รับซื้อก็จะได้ประโยชน์ในด้านของควมมีเสถียรภาพของราคาผลผลิตและปริมาณผลผลิตที่เข้าสู่โรงงาน อีกทั้งมีผลผลิตที่มีคุณภาพตรงความต้องการ แต่ทั้งนี้ในการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง (Contract Farming) ก็ยังต้องมีข้อกำหนด ภาระผูกพันต่าง ๆ ที่เกษตรกรต้องรับผิดชอบหรือปฏิบัติตามเกณฑ์ที่บริษัทผู้รับซื้อที่กำหนดไว้ ยกตัวอย่างเช่น สุขอนามัยต่าง ๆ ในด้านการจัดการรวมถึงขนาดของฝักให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เป็นต้น จะเห็นได้ว่ามิใช่ทางด้านราคาหรือรายได้เพียงอย่างเดียวที่มีนัยสำคัญ ดังนั้นจึงควรที่จะมีการศึกษาในทางเศรษฐศาสตร์ของการผลิตข้าวโพดฝักอ่อนแบบมีการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง (Contract Farming) เพื่อพิจารณาถึง

ผลประโยชน์และผลเสียที่เกิดขึ้นในการผลิตข้าวโพดฝักอ่อนแบบมีการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง (Contract Farming) ระหว่างเกษตรกรผู้ผลิตและบริษัทผู้รับซื้อ เพื่อใช้เป็นแนวทางและข้อเสนอแนะในการตัดสินใจในการดำเนินงานให้กับเกษตรกร เจ้าของธุรกิจและผู้เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นกรณีศึกษาอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี และอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม เนื่องจากพบว่าจังหวัดกาญจนบุรีนั้นมีศักยภาพในการผลิต เพราะมีความเหมาะสมในด้านพื้นที่เพาะปลูกและแหล่งน้ำที่สามารถผลิตข้าวโพดฝักอ่อนได้ตลอดทั้งปี ดังจะเห็นได้จากปริมาณผลผลิตที่ผลิตได้ มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี โดยปริมาณผลผลิตในปี พ.ศ. 2543 มีปริมาณผลผลิต 93,663 ตัน และในปี พ.ศ. 2547 มีปริมาณผลผลิตที่เพิ่มสูงขึ้นเป็น 214,410 ตัน (ตารางที่ 4) และเกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ส่วนใหญ่เป็นการผลิตข้าวโพดฝักอ่อนโดยมีสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง อีกทั้งเป็นกลุ่มเกษตรกรที่ทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลงกับบริษัทผู้รับซื้อที่ทำการศึกษาก็อยู่ในพื้นที่นี้อีกด้วย อนึ่ง เนื่องจากเกษตรกรในพื้นที่อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี โดยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรที่ผลิตโดยมีการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงได้เก็บข้อมูลเกษตรกรที่ผลิตในรูปแบบที่ไม่มีการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลงในพื้นที่อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นพื้นที่ใกล้เคียงกับพื้นที่ศึกษา และบริษัทผู้รับซื้อที่ทำการศึกษาก็ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ดังนั้นจึงเลือกจังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดนครปฐมเป็นพื้นที่ที่จะทำการศึกษา

ตารางที่ 4 เนื้อที่ปลูก เนื้อที่เก็บเกี่ยว ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ข้าวโพดฝักอ่อน ในจังหวัดกาญจนบุรี ปี พ.ศ. 2543–2547

ปี	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่	
				ปลูก	เก็บเกี่ยว
2543	72,692	65,766	93,663	1,288	1,424
2544	140,569	135,440	195,525	1,391	1,444
2545	130,255	127,785	148,630	1,141	1,163
2546	132,389	130,779	160,213	1,210	1,225
2547	160,324	155,114	214,410	1,337	1,382

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (2549ข)

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการผลิต ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการผลิตข้าวโพดฝักอ่อนในพื้นที่ศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์ต้นทุน ผลตอบแทนทางการเงินของเกษตรกร รวมถึงการวิเคราะห์ความเสี่ยงทางด้านกำไรสุทธิและราคาขายผลผลิตของเกษตรกรในการผลิตข้าวโพดฝักอ่อน เปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรผู้ผลิตข้าวโพดฝักอ่อนที่ทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลงกับที่ไม่ได้ทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง
3. เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนในการรับซื้อผลผลิตของบริษัทผู้รับซื้อข้าวโพดฝักอ่อนเปรียบเทียบระหว่างการรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกรที่ทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลงกับการรับซื้อผลผลิตจากตลาดทั่วไป
4. เพื่อเปรียบเทียบผลประโยชน์และผลเสียที่เกษตรกร และบริษัทผู้รับซื้อ ได้รับจากการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การศึกษาธุรกิจข้าวโพดฝักอ่อนภายใต้การทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลงนี้ ทำให้ทราบถึงต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของเกษตรกรผู้ผลิตข้าวโพดฝักอ่อน และต้นทุนในการรับซื้อข้าวโพดฝักอ่อนของบริษัทผู้รับซื้อ เพื่อนำผลการศึกษามาใช้เป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจในการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลงของข้าวโพดฝักอ่อนและพืชอื่น ๆ รวมทั้งเพื่อใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลงระหว่างเกษตรกรกับบริษัทผู้รับซื้อข้าวโพดฝักอ่อน และเป็นข้อมูลสำหรับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาและวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นที่จะศึกษาถึงธุรกิจข้าวโพดฝักอ่อนภายใต้การทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง โดยใช้การวิเคราะห์ทางการเงินในการทำการศึกษา ภายใต้ข้อมูลจากเกษตรกรผู้ผลิตข้าวโพดฝักอ่อนในพื้นที่อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นกลุ่มเกษตรกรที่

ทำการผลิตโดยมีสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง กับพื้นที่อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งเป็นกลุ่มเกษตรกรที่ทำการผลิตโดยไม่มีสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง และบริษัทผู้รับซื้อข้าวโพดฝักอ่อนแห่งหนึ่ง ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยใช้ข้อมูลการผลิตปี 2548/2549 เนื่องจากอำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี และอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการผลิตเพราะมีความเหมาะสมในการผลิตตลอดทั้งปี อยู่ใกล้แหล่งรวบรวมผลผลิตหรือโรงงานแปรรูป อีกทั้งมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก ในการศึกษารั้งนี้ การทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลงนั้นจะเป็นการทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลงระหว่างผู้รวบรวมผลผลิตกับบริษัทผู้รับซื้อข้าวโพดฝักอ่อน ที่เป็นแบบมีการทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร

นิยามศัพท์

การทำสัญญาฟาร์มแบบมีข้อตกลง (Contract Farming) หมายถึง การทำสัญญาข้อตกลงในการรับซื้อ-ขายข้าวโพดฝักอ่อน ระหว่างบริษัทผู้รับซื้อแห่งหนึ่งกับเกษตรกรผู้ผลิต โดยมีการกำหนดข้อตกลง เงื่อนไขและข้อบังคับแบบเป็นลายลักษณ์อักษร

ต้นทุนในการรับซื้อ หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการรับซื้อข้าวโพดฝักอ่อนของบริษัทผู้รับซื้อ หรือเงินสดที่บริษัทผู้รับซื้อจ่ายให้กับเกษตรกรผู้ผลิตข้าวโพดฝักอ่อนหรือพ่อค้าคนกลาง เมื่อเกษตรกรหรือพ่อค้าคนกลางได้นำข้าวโพดฝักอ่อนไปขายให้กับบริษัทผู้รับซื้อ ซึ่งหาได้จากราคาข้าวโพดฝักอ่อนคูณกับปริมาณรับซื้อ

ผักปลอดสารพิษ หมายถึง พืชผักที่ทำการผลิตในพื้นที่ปราศจากสารเคมี และไม่มีการใช้สารเคมีโดยเด็ดขาด จะใช้วิถีธรรมชาติในการเพาะปลูกโดยผ่านกระบวนการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชผักด้วยวิธีผสมผสาน และได้รับการดูแลจากเกษตรกรเป็นอย่างดี

ผักปลอดภัยจากสารพิษ หมายถึง พืชผักที่ทำการผลิตโดยมีการใช้สารเคมีในการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช รวมทั้งปุ๋ยเคมีเพื่อการเจริญเติบโต ซึ่งผลผลิตที่ได้อาจจะจะมีหรือไม่มีสารพิษตกค้าง แต่หากยังมีสารพิษตกค้างอยู่ ต้องไม่เกินปริมาณที่กำหนดเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 163 พ.ศ. 2538